

Sygn. akt V U 444/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2017 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 22 maja 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Regina Stępień

Sygn. akt V U 444/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 maja 2017 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu J. N. prawa do ponownego przeliczenia świadczenia. W uzasadnieniu organ wskazał, iż nie jest możliwe przyjęcie do ustalenia wysokości emerytury wnioskodawcy ilości dniówek przodkowych wykazanych w zaświadczeniu z 7 kwietnia 2017r. gdyż dokument ten nie została sporządzony przez pracodawcę. Nie został on pozytywnie zweryfikowany przez zakład pracy. Organ dodał, że wobec powyższego dniówki przepracowane bezpośrednio w przodku zaliczono zgodnie z zaświadczeniem wystawionym przez (...) w dniu 1 grudnia 2014 r. w ilości 203 (jak w decyzji z dnia 7 stycznia 2016 r. znak (...)).

Odwołanie od powyższej złożył ubezpieczony wnosząc o jego uwzględnienie i zmianę decyzji organu. W uzasadnieniu wnioskodawca podniósł, że organ błędnie nie zaliczył mu do wysokości świadczenia, dniówek przodkowych w okresie pracy od 11 grudnia 1981 r. do 9 maja 1985 r. na oddziale przodkowym (...). Domagał się ustalenia, iż wszystkie przepracowane przez niego dni w Przedsiębiorstwie (...) w L. w tym okresie były dniówkami przodkowymi, które winny zostać mu przeliczone przelicznikiem 1,8.

W odpowiedzi na odwołanie organ wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, na te same argumenty co w zaskarżonej decyzji a nadto wskazał, że przyznając prawo do emerytury górniczej decyzją z dnia 7 stycznia 2016

r. do ustalenia wysokości emerytury, na podstawie powyższego zaświadczenia z 1 grudnia 2014r. uwzględnił 203 dniówki przodkowe i zastosował do nich przelicznik 1,8. Dodał, iż J. N. wraz z wnioskiem złożył zaświadczenie z 3 kwietnia 2017r. potwierdzające okres zatrudnienia od 7 sierpnia 1981r. do 19 grudnia 1993, w tym w oddziale (...) na stanowisku pomocnika wiertacza p/z od 15 lipca 1983r. do 9 maja 1985r. oraz kontrolkę dniówek oddziału wiertniczego (...). Jednak po przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym z (...) w L. nie udało się ustalić innej ilości dniówek przodkowych wnioskodawcy niż w zaświadczeniu z 1 grudnia 2014r.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca J. N. urodził się (...)

Od 7 stycznia 2016 r. ubezpieczony pobiera emeryturę, ostatnio przeliczoną decyzją organu rentowego z dnia 13 marca 2017 r. Przy ustalaniu jej wysokości organ rentowy przyjął w oparciu o zaświadczenie z 1 grudnia 2014r. 203 dniówki przodkowe (w 1982r. – 182 dni, w 1983r. – 7 dni, w 1985r. – 14 dni).

J. N. w dniu 7 kwietnia 2017 r. złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury. Wniosek ten został rozpoznany skarżoną decyzją.

(bezsporne)

Wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w L. na Wydziale (...) na stanowiskach:

- od 7 sierpnia 1981 r. do 25 października 1982 r. robotnika transportowego p/z w oddziale (...)
- od 26 października 1982 r. do 15 czerwca 1983 r. odbywał służbę wojskową,
- od 15 lipca 1983 r. do 9 maja 1985 r. – pomocnika wiertacza pod ziemią oraz ślusarza mechanika maszyn i urządzeń górniczych w oddziale (...),
- od 10 maja 1985 r. do 8 września 1986 r. ponownie odbywał służbę wojskową.

(dowód; akta osobowe: świadectwo pracy z 18.01.2017r. i z 24.01.2002r.)

Oddział wiertniczy ((...)) był powiązany z oddziałem górniczym. Oddział wiertniczy wykonywał wiercenia wyprzedzające w przodkach: badawcze, hydrologiczne i inne specjalistyczne m. in. celem zdrenowania wody i gazów czy ustalenia jakości złoża. Odwierty wykonywane były w oddziale wydobywczym. Prace transportowe odbywały się w rejonie wydobywczym. Na jednej zmianie przywożono sprzęt, przez ok. miesiąc trwały prace wiertnicze, a następnie przez jedną całą zmianę przewożono sprzęt w nowe miejsce. Powyższe prace odbywały się przy użyciu wiertnic stacjonarnych ogrodowych, początkowo

były to wiertnice pneumatyczne a z czasem elektryczne. Wydział wiertniczy zatrudniał robotników transportowych, wiertaczy i ich pomocników oraz ślusarzy-mechaników.

Robotnicy transportowi przed wszystkim wykonywali prace związane z transportem materiałów, urządzeń i elementów urządzeń wykorzystywanych do prac wiertniczych. Na większe odległości do ich transportu wykorzystywali ładowarki. Robotnicy ci ponadto pomagali przy ich montażu i demontażu. Wykonywali również prace pomocników wiertaczy. Ślusarze-mechanicy zajmowali się wykonywaniem prac remontowych sprzętu wiertniczego. Przy czym poważniejsze awarie usuwane były na warsztacie mieszczącym się w (...), a potem w (...). Kiedy nie było dla nich prac remontowanych, w zależności od potrzeb pracowali jako pomocnicy wiertaczy, a jeśli mieli uprawnień jako wiertacze.

Wnioskodawca uprawnienia wiertacza miał od wiosny 1984r.

Kiedy zatrudniony była na stanowisku robotnika transportowego oprócz prac związanych z przewożeniem materiałów i sprzętu, wykonywał prace pomocnika wiertacza. Przygotowywał sprzęt do wiercenia (żerdzie, koronki), wyciągał

rdzeń dla geologów, układał go w specjalnych skrzynkach, opisywał gatunek skał na danym metrze. Prace te wykonywał zarówno w przodku jak i specjalnej wnęce odległej od przodka o ok. 15m. Wnęka to budowana była celem uniknięcia kolizji z pracami górniczymi. Kiedy pracował jako ślusarz- mechanik maszyn i urządzeń górniczych usuwał awarię sprzętu – zdarzało się to 1-2 razy w miesiącu, w pozostałym czasie wykonywał prace pomocnika wiertacza.

Wiertacz wykonywał ściśle wiertnicze prace, prowadził roboty i ponosił za nie odpowiedzialność. Pomocnik wiertacza pomagał wiertaczowi i wykonywał jego polecenia.

(dowody: - akta osobowe: podania o przyjęcie do pracy, umowy o pracę, angaże, zaświadczenia lekarskie, pisma kierujące, wnioski o zmianę stanowiska pracy

- zeznania świadków e-protokół z 11.10.2017r.: S. S. 00:05:18 i nast. (k.22v), E. W. 00:19:16 i nast. (k.12v-13)

- wyjaśnienia wnioskodawcy e-protokół z 11.10.2017r. 00:34:45 i nast. (k.13-14v)

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2015. poz. 748 ze zm.) w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli:

- 1) po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość;
- 2) decyzja została wydana w wyniku przestępstwa;
- 3) dowody, na podstawie których ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
- 4) decyzja została wydana na skutek świadomego wprowadzenia w błąd organu rentowego przez osobę pobierającą świadczenie;
- 5) decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone, zmienione albo stwierdzono jego nieważność;
- 6) przyznanie świadczeń lub nieprawidłowe obliczenie ich wysokości nastąpiło na skutek błędu organu rentowego.

Przy czym w myśl art. 51 ust. 1 pkt. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS – przy ustalaniu wysokości emerytur górniczych stosuje się przelicznik 1, 8 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50 d. Zaś ten przepis w punkcie 2 stanowi, iż są nimi prace w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębianiu szybów i robotach szybowych.

W rozpoznawanej sprawie ubezpieczony kwestionował nie uznanie przez organ rentowy wszystkich dniówek roboczych w całym okresie pracy w Przedsiębiorstwie (...) w L. od 11 grudnia 1981 r. do 9 maja 1985 r. za dniówki przodkowe. Wnioskodawca wskazywał, że jedynie w okresie pracy na oddziale mechanicznym (...) wykonywał pracę ślusarza - mechanika i w związku z tym nie może odpowiadać za to, że w angażu miał wpisane inne stanowisko pracy. Dodania wymaga, że pracodawca w zaświadczeniu z dnia 1 grudnia 2014 r. wskazał, że ubezpieczony w spornym okresie przepracował w przodku 203 dniówki i na podstawie tej informacji organ wydał skarżoną decyzję.

W rezultacie ustaleń poczynionych w sprawie Sąd uznał, że wnioskodawca nie udowodnił, iż w spornym okresie pracował we wszystkie dni robocze w przodku.

Same twierdzenia wnioskodawcy w tym zakresie są niewystarczającym dowodem na podważenie wiarygodności dokumentów znajdujących się w aktach osobowych i ubezpieczeniowych. Z większości dokumentów zgromadzonych w sprawie wynika bowiem, że ubezpieczony wykonywał prace robotnika transportowego oraz ślusarza-mechanika i łączył z nimi prace pomocnika wiertacza. Zeznania słuchanych w sprawie świadków, posiadają niski walor dowodowy, gdyż żaden ze świadków nie pracował stale z wnioskodawcą. Świadek S. S. wskazał, że zdarzało się czasem aby pracował wspólnie z ubezpieczonym ale też często pracował osobno a nawet na innym szybie. Natomiast zeznania

świadka E. W. okazały się o tyle nieprzydatne, gdyż świadek ten w niemal całym spornym okresie pracował na kopalni (...) a nie w (...)gdzie zatrudniony był wnioskodawca. Wskazał on jedynie ogólnie na zakres prac wykonywanych w oddziale wiertniczym. Ponadto zeznał, że wiedzę jakie prace wykonywał ubezpieczony posiada od samego ubezpieczonego. Sąd dodatkowo przeanalizował także dokumenty emerytalne świadka S. S.. Należy wskazać, że świadek ten dysponował wystawionym przez pracodawcę zaświadczeniem o odpowiedniej ilości dniówek przodkowych a nadto łączna ilość dniówek przepracowana przez świadka S. S. jest inna niż ilość dniówek przepracowanych przez wnioskodawcę. Powyższe nie pozwala na przyjęcie przez Sąd, że sytuacja obu ubezpieczonych była identyczna czy też w dużym stopniu porównywalna. Stąd brak jest podstaw do zakwestionowania zaświadczenia o ilości dniówek przodkowych sporządzonych przez (...) w L. z 1 grudnia 2014r. Brak jest bowiem dowodów NATO, że wszystkie przepracowane przez wnioskodawcę dni pod ziemią są dniówkami przodkowymi, skoro z jego wyjaśnień i zeznań świadków wynika, iż prace jakie wykonywał w oddziale wiertniczym zarówno jako robotnik transportowy jak i pomocnik wiertacza czy ślusarz-mechanik maszyn i urządzeń górniczych były pracami wykonywanymi przodku jak i poza nim. Przy czym nie jest możliwe wyodrębnienie poszczególnych dni wykonywania wyłącznie pracy w przodku i pracy poza nim.

W tym miejscu wskazać należy, że proces w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych jest procesem w pełni kontradyktoryjnym. To na ubezpieczonym ciążył obowiązek dowodowy w myśl art. 6 kc, bowiem to on ubiegał się o przyznanie wyższej emerytury, powinien był zatem wykazać, że spełnił wszystkie wymagane przesłanki do tego świadczenia wymienione w przepisach ustawy emerytalno-rentowej. Jak to już zostało wskazane, postępowanie cywilne, a takim jest także postępowanie przed sądem ubezpieczeń społecznych, ma charakter kontradyktoryjny, czego wyrazem jest dyspozycja art. 232 k.p.c., określająca obowiązek stron do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, co z kolei jest potwierdzeniem reguły z art. 6 k.c., wyznaczającej sposób rozłożenia ciężaru dowodu. Podkreślić należy, że reguły art. 6 k.c. i 232 k.p.c. nie określają jedynie zakresu obowiązku zgłaszania dowodów przez strony, ale rozumiane muszą być w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał. Ciężar dowodu określa wynik merytoryczny sporu (sprawy) w sytuacji krytycznej, gdy strona nie udowodni faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 18 stycznia 2012 r. (sygn. akt I A Ca 1320/11, LEX nr 1108777).

W niniejszej sprawie J. N. nie wykazał, że w spornym okresie wykonywał pracę na przodku w wymiarze w ilości dniówek większej niż przyjęta w decyzji organu z 7 stycznia 2016 r. znak (...). Dlatego też jego odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ ust. 1 Sąd oddalił.

SSO Regina Stępień